

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 492/2011/EU RENDELETE

(2011. április 5.)

a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról

(kodifikált szöveg)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 46. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

(1) A munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendeletet ⁽³⁾ több alkalommal jelentős mértékben módosították ⁽⁴⁾. Az átláthatóság és az ésszerűség érdekében az említett rendeletet kodifikálni kell.

(2) Biztosítani kell a munkavállalók Unión belüli szabad mozgását. Ennek a célnak az elérése együtt jár a tagállamok munkavállalói között az állampolgárság alapján

történő megkülönböztetés eltörlésével a foglalkoztatás, a javadalmazás és az egyéb munka- és foglalkoztatási feltételek tekintetében csakúgy, mint az ilyen munkavállalók Unión belüli szabad mozgáshoz való jogával abból a célból, hogy foglalkoztatottként tevékenységet folytassanak, a közrend, közbiztonság vagy közegészségügy alapján indokolt korlátozások fenntartásával.

(3) Rendelkezéseket kell hozni a szabad mozgás terén az Európai Unió működéséről szóló szerződés 45. és 46. cikkében említett célok elérése érdekében.

(4) A szabad mozgás a munkavállalókat és családtagjaikat megillető alapvető jog. A munkaerő Unión belüli mozgása az egyik eszköz, amellyel biztosítják a munkavállalók élet- és munkakörülményeinek javítását és társadalmi előrelépésének lehetőségét, miközben elősegítik a tagállamok gazdasági igényeinek kielégítését. Meg kell erősíteni a tagállamok minden munkavállalójának azt a jogát, hogy a választása szerinti tevékenységet folytathassa az Unión belül.

(5) Az ilyen jog megkülönböztetés nélkül megilleti az „állandó” munkavállalókat, az idegymunkásokat, a határmenti ingázókat és azokat, akik szolgáltatás nyújtása céljából végzik tevékenységüket.

(6) Annak érdekében, hogy a szabad mozgáshoz való jog objektív mérce szerint szabadon és méltósággal legyen gyakorolható, kívánatos, hogy egyenlő bánásmódot biztosítsanak a jogszabályokban és a jogalkalmazásban egyaránt, valamennyi ügy vonatkozásában, a tevékenység foglalkoztatottként való folytatásával és a lakhatással összefüggésben, továbbá kiküszöböljék a munkavállalók szabad mozgásának akadályait, különösen azokat, amelyek a munkavállaló családjának a befogadó országba történő beilleszkedésére vonatkoznak.

⁽¹⁾ HL C 44., 2011.2.11., 170. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2010. szeptember 7-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. március 21-i határozata.

⁽³⁾ HL L 257., 1968.10.19., 2. o.

⁽⁴⁾ Lásd az I. mellékletet.

- (7) Az uniós munkavállalók közötti megkülönböztetés tilamának elve maga után vonja, hogy a tagállamok valamennyi állampolgára a foglalkoztatás tekintetében ugyanolyan jogokat élvezzen, mint amilyeneket a nemzeti munkavállalók élveznek.
- (8) A munkaközvetítés rendszere, különösen a központi foglalkoztatási szolgálatok közötti és a regionális szolgálatok közötti közvetlen együttműködés, csakúgy, mint az információcsere összehangolása, áttekinthetőbb képet nyújtanak a munkaerőpiacról. A szabad mozgással élni kívánó munkavállalókat rendszeresen tájékoztatni kell az élet- és munkakörülményekről.
- (9) Szoros kapcsolat áll fenn a munkavállalók szabad mozgása, a foglalkoztatás és a szakképzés között, különösen ott, ahol a szakképzés célja, hogy megkönnyítse a munkavállalók számára az Unió más régióiból kapott állásajánlatokra történő jelentkezéseket. Az ilyen kapcsolatok szükségessé teszik, hogy a velük összefüggésben felmerülő problémákat többé ne önállóan, hanem összetartozóként kezeljék, figyelembe véve a regionális szintű foglalkoztatási problémákat is. Ezért szükség van arra, hogy a tagállamok a foglalkoztatási politikáik összehangolása irányába tegyenek lépéseket,

3. cikk

(1) E rendelet értelmében egy tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, illetve közigazgatási gyakorlata nem alkalmazható:

- a) ha korlátozza az állásajánlatokat és az állásra benyújtott pályázatokat, vagy a külföldi állampolgárok jogát arra, hogy munkát vállaljanak és végezzenek, illetve ha olyan feltételeket szab, amelyeket a saját állampolgárok tekintetében nem kell alkalmazni; vagy
- b) ha annak ellenére, hogy állampolgárságtól függetlenül alkalmazandó, kizárólagos vagy fő célja, illetve hatása a többi tagállam állampolgárainak távoltartása a betölthető munkahelytől.

Az első albekezdés nem vonatkozik a betölthető állás jellege miatt megkívánt nyelvismerettel kapcsolatos feltételekre.

(2) Egy tagállamnak az (1) bekezdés első albekezdésében említett rendelkezései vagy gyakorlata között szerepelnek olyanok, amelyek:

- a) a külföldi állampolgárok munkaerő-toborzására kötelezően alkalmazandó külön eljárást írnak elő;
- b) korlátozzák a betölthető munkahelyek hirdetését a sajtóban vagy bármely más médián keresztül, vagy az álláshely meghirdetését olyan feltételektől teszik függővé, amelyek eltérnek a tevékenységüket a saját államban folytató munkáltatókra alkalmazandó feltételektől;
- c) a foglalkoztathatóság feltételül szabják, hogy a munkavállaló a munkaügyi hivatalnál be legyen jelentve, illetve akadályozzák egyéni munkavállalók toborzását, amennyiben olyan személyekről van szó, akik nem az érintett állam területén rendelkeznek lakóhellyel.

4. cikk

(1) A tagállamoknak azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, amelyek a külföldiek alkalmazását számban vagy részarányban bármely vállalkozásban, tevékenységi ágazatban, régióban vagy nemzeti szinten korlátozzák, nem lehet alkalmazni a tagállamok állampolgáira.

(2) Amikor egy tagállamban a vállalkozásoknak nyújtott bármely kedvezmény az alkalmazott hazai munkavállalók meghatározott részarányához van kötve, a tagállamok állampolgárait hazai munkavállalónak kell tekinteni, figyelemmel a szakmai képzések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

FOGLALKOZTATÁS, EGYENLŐ BÁNÁSMÓD ÉS A MUNKAVÁLLALÓK CSALÁDJÁ

1. SZAKASZ

Foglalkoztathatóság

1. cikk

(1) A tagállamok állampolgárainak, lakóhelyükre való tekintet nélkül, joguk van arra, hogy egy másik tagállam területén munkát vállaljanak és munkát végezzenek az adott tagállam állampolgárainak foglalkoztatását szabályozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően.

(2) Különösen joguk van egy másik tagállam területén, az adott állam állampolgáiraival azonos feltételekkel, munkát vállalni.

2. cikk

A tagállamok állampolgárai és a bármely tagállam területén tevékenységet folytató munkáltató kicserélhetik az állásajánlatokat és az állásra benyújtott pályázatokat, valamint munkaszerződéseket köthetnek és teljesíthetnek a hatályban lévő törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően, anélkül, hogy megkülönböztetésnek lennének kitéve.

⁽¹⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

5. cikk

A tagállamok azon állampolgárainak, akik egy másik tagállamban keresnek munkát, ugyanazt a segítséget kell nyújtani, mint amelyet a tagállam állást kereső saját állampolgárai a munkaügyi hivataloktól vehetnek igénybe.

6. cikk

(1) Az egyik tagállam állampolgárának alkalmazása és toborzása egy másik tagállambeli állásra nem tehető függővé olyan orvosi, szakképzési vagy egyéb követelményektől, amely a másik tagállam ugyanezt a tevékenységet folytatni kívánó állampolgárával összehasonlítva állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetést jelent.

(2) Az a munkavállaló, aki egy másik tagállambeli munkáltatótól névre szóló ajánlattal rendelkezik, szakmai vizsga letételére kötelezhető, ha az állásajánlat megtételekor a munkáltató ezt kifejezetten kérte.

2. SZAKASZ

Foglalkoztatás és egyenlő bánásmód

7. cikk

(1) Valamely tagállamnak egy másik tagállam területén foglalkoztatott állampolgárát a foglalkoztatási és munkafeltételek tekintetében nem kezelhetik állampolgársága miatt a hazai állampolgároktól eltérő módon, különösen, ami a javadalmazást, a munkaviszony megszüntetését és munkanélkülivé válás esetén az újraelhelyezést vagy újrafoglalkoztatást illeti.

(2) Az említett munkavállaló a hazai munkavállalókkal azonos szociális és adókedvezményeket élvez.

(3) Az említett munkavállaló a hazai munkavállalókat megillető jog alapján és azonos feltételek szerint részesül a szakiskolai képzésben és az átképzésben.

(4) Kollektív vagy egyéni szerződés vagy bármely más kollektív megállapodás azon rendelkezése, amely másik tagállam állampolgárait illetően megkülönböztető feltételeket határoz meg vagy engedélyez a foglalkoztathatóság, a foglalkoztatás, a javadalmazás, egyéb munkafeltételek vagy a munkaviszony megszüntetése tekintetében, semmis.

8. cikk

Azt az állampolgárt, aki egy másik tagállamban áll alkalmazásban, egyenlő bánásmód illeti a szakszervezeti tagság és az azzal kapcsolatos jogok gyakorlásának vonatkozásában, beleértve a szavazati jogot is, és egy szakszervezet ügyviteli vagy vezetői tisztségére való választhatóság jogát is. A köztisztviselők vezetésében való részvételből és a közjogi hivatalviselésből kizárható. Továbbá joga van arra, hogy megválasszák a vállalkozás munkavállalói képviselői szervébe.

Az első bekezdés nem érinti az egyes tagállamok azon törvényeit vagy rendeleteit, amelyek szélesebb körű jogokat biztosítanak a másik tagállamból érkező munkavállalóknak.

9. cikk

(1) Az a munkavállaló, aki az egyik tagállam állampolgára és egy másik tagállam területén áll alkalmazásban, ugyanazokat a jogokat és kedvezményeket élvez, amelyeket a hazai állampolgároknak nyújtanak lakhatási ügyekben, beleértve a számára szükséges lakás tulajdonjogának a megszerzését is.

(2) Az (1) bekezdésben említett munkavállaló az állampolgárokéval megegyező jogosultságot élvez a lakásjegyzékbe történő felvételre abban a régióban, ahol alkalmazásban áll, ha van ott ilyen jegyzék; valamint megilletik az ebből eredő kedvezmények és besorolás.

Ha a munkavállaló családja abban az országban maradt, ahonnan a munkavállaló érkezett, ebből a szempontból úgy kell tekinteni, mint amely az említett régióban lakik, amennyiben a saját állampolgárok e feltételezés alapján jogosultságokat élveznek.

3. SZAKASZ

A munkavállalók családja

10. cikk

Egy másik tagállamban foglalkoztatott vagy alkalmazásban álló állampolgár gyermekei, ha a gyermekek a fogadó állam területén rendelkeznek lakóhellyel, az állam saját állampolgáráival azonos feltételekkel nyernek felvételt általános oktatási intézménybe, szakmunkás- és egyéb szakképzésre.

A tagállamok támogatnak minden erőfeszítést, amely lehetővé teszi, hogy ezek a gyermekek a képzéseken a lehető legjobb feltételekkel vegyenek részt.

II. FEJEZET

MUNKAERŐ-KÖZVEITÉS ÉS ÁLLÁSPÁLYÁZATOK

1. SZAKASZ

Együttműködés a tagállamok között és a Bizottsággal

11. cikk

(1) A tagállamok, illetve a Bizottság ösztönzik a foglalkoztatásról és a munkanélküliségről szóló tanulmányok elkészítését, vagy közösen végeznek ilyen tanulmányokat, amelyeket szükségesnek tartanak a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásának érdekében.

A tagállamok foglalkoztatási szolgálatának központi szervei egymással és a Bizottsággal szorosan együttműködnek abból a célból, hogy együtt lépjenek fel az Unión belüli munkaközvetítés és az állaspályázatok ügyében, és ezzel összefüggésben a munkavállalók elhelyezésekor.

(2) Ebből a célból a tagállamok szakszolgálatokat állítanak fel, amelyek az (1) bekezdés második albekezdésében említett területeken szervezési feladatokat látnak el, illetve együttműködnek egymással és a Bizottság szervezeti egységeivel.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az ilyen szolgálatok felállításakor bekövetkező bármely változsról; a Bizottság a változás részleteit tájékoztatásul az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszi közzé.

12. cikk

(1) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a munkavállalók szabad mozgásával és foglalkoztatásával kapcsolatban felmerülő problémákról és különösen a foglalkoztatás helyzetéről és fejlődéséről.

(2) A Bizottság, figyelemmel a 29. cikkben említett technikai bizottság (a továbbiakban: technikai bizottság) véleményére, meghatározza az e cikk (1) bekezdésében említett tájékoztatás módját.

(3) A Bizottság által megállapított eljárás szerint, kiemelt figyelmet fordítva a technikai bizottság véleményére, az egyes tagállamok szakszolgálatai megküldik a többi tagállam szakszolgálatának és a 18. cikkben említett Európai Koordinációs Irodának az élet- és munkakörülményekre és a munkaerőpiacra vonatkozó azon információkat, amelyek segítséget nyújthatnak a többi tagállambeli munkavállalónak. Az ilyen információt rendszeresen naprakésszé teszik.

A tagállamok szakszolgálatai biztosítják – különösen a foglalkoztatási szolgálatok felé történő terjesztéssel és minden alkalmas kommunikációs eszközzel –, hogy az ilyen információ széles nyilvánosságot kapjon az érintett munkavállalók tájékoztatását elősegítve.

2. SZAKASZ

A munkaközvetítés módszere

13. cikk

(1) Az egyes tagállamok szakszolgálatai rendszeresen megküldik a többi tagállam szakszolgálatának és a 18. cikkben említett Európai Koordinációs Irodának:

- a) a más tagállamok állampolgárai által betölthető megüresedett munkahelyek adatait;
- b) a harmadik országoknak felkínált betölthető munkahelyek adatait;
- c) adatokat azokról az álláspályázatokról, amelyeket olyan személyek nyújtottak be, akik hivatalosan jelezték, hogy egy másik tagállamban kívánnak munkát vállalni;

d) régióként és tevékenységi ágazatonként összesített információkat azokról a pályázókról, akik kifejezték azt a szándékukat, hogy készek más országban dolgozni.

Minden tagállam szakszolgálatát a lehető leghamarabb eljuttatja ezeket az információkat az illetékes foglalkoztatási szolgálatoknak és munkaközvetítési hivataloknak.

(2) A betölthető munkahelyek és álláspályázatok (1) bekezdésben említett adatait a 18. cikkben említett Európai Koordinációs Iroda által a technikai bizottsággal történő együttműködés során létrehozott egységes rendszerben kell megkülönböztetni.

Szükség esetén a rendszer megváltoztatható.

14. cikk

(1) A 13. cikkben említett, a tagállam foglalkoztatási szolgálatának bejelentett állásajánlatokról értesíteni kell az adott tagállamok illetékes foglalkoztatási szolgálatát.

E szolgálatok az alkalmas pályázatok adatait közlik az első tagállam hivatalaival.

(2) A 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) pontjában említett álláspályázatokra a tagállamok illetékes hivatalai ésszerű időn belül reagálnak, ami nem haladhatja meg az egy hónapot.

(3) A munkaügyi hivatalok a tagállamok állampolgárainak ugyanazokat a jogokat biztosítják, mint amilyeneket a vonatkozó rendelkezések értelmében a tagállam saját állampolgárai élveznek a harmadik országokból érkező munkavállalókkal szemben.

15. cikk

(1) A 14. cikk rendelkezéseit a szakszolgálatok hajtják végre. Amennyiben azonban felhatalmazást kapnak a központi szolgálatoktól, és amennyiben egy tagállam foglalkoztatási szolgálatának szervezete és az alkalmazott munkaközvetítés módszere ezt lehetővé teszi:

- a) a tagállam regionális foglalkoztatási szolgálatai:
 - i. a 13. cikkben említett információk alapján megteszik a megfelelő intézkedéseket, közvetlenül összegyűjtik az álláspályázatokot és az állásajánlatokat, és betöltik a megüresedett munkahelyeket;

- ii. közvetlen kapcsolatokat alakítanak ki olyan munkahely betöltésére, amely:
- egy munkavállalónak névreszólóan felkínált, betölthető munkahely,
 - egyéni állás pályázat, amelyet egy meghatározott foglalkoztatási szolgálathoz vagy egy olyan munkáltatóhoz küldtek, aki tevékenységét az illetékes szolgálat területén végzi,
 - ahol a munkaközvetítés idénymunkásokra vonatkozik, akiket a lehető leggyorsabban kell toborozni;
- b) a két vagy több tagállam határ menti régióiért felelős szolgálatok rendszeresen kicserélik a területükre vonatkozóan a szabad állásajánlatokra vonatkozó adatokat és az állás pályázatokat, és a többi hazai munkaügyi szolgálattal kötött megállapodásnak megfelelően összegyűjtik az állás pályázatokat és az állásajánlatokat, és betöltik a megüresedett munkahelyeket.

Szükség esetén a határ menti régiókért területileg felelős szolgálatok együttműködési és szolgáltatási szervezeteket hoznak létre a következők biztosítására:

- a mobilitás különféle szempontjairól a felhasználók számára a lehető legszélesebb körű gyakorlati információk nyújtására, és
 - a gazdasági vezetők, a munkaügyi és szociális (elsősorban állami, magán- és közérdekű) szolgálatok és minden érintett intézmény számára a mobilitással kapcsolatos összehangolt intézkedések keretbefoglalására;
- c) bizonyos foglalkozásokra vagy bizonyos munkavállalói kategóriákra szakosodott hivatalos foglalkoztatási szolgálatok közvetlenül együttműködnek egymással.

(2) Az érintett tagállamok megküldik a Bizottságnak a szolgálatok által közös megegyezéssel összeállított, az (1) bekezdésben említett listát; a Bizottság a listát és annak módosításait az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi.

16. cikk

A végrehajtó testületek által alkalmazott, két vagy több tagállam által kötött megállapodásban előírt toborzási eljárások alkalmazása nem kötelező.

3. SZAKASZ

Intézkedések a munkaerőpiac egyensúlyának megőrzésére

17. cikk

(1) A tagállamoktól kapott információkból összeállított bizottsági jelentés alapján a tagállamok és a Bizottság évente

legalább egyszer közösen elemzik az állásajánlatokra és állás pályázatokra vonatkozó uniós rendelkezések eredményeit.

(2) A tagállamok és a Bizottság megvizsgálják az állások betöltésénél a tagállamok állampolgárainak nyújtható előnyök lehetőségeit a betölthető munkahelyek és az állás pályázatokat Unión belüli egyensúlyának megteremtése érdekében. Ennek a célnak az eléréséhez minden szükséges intézkedést meghoznak.

(3) A Bizottság két évente jelentést terjeszt az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elé a II. fejezet végrehajtásáról, amelyben összegzi a kért információkat és az elvégzett tanulmányok és kutatások eredményeként kapott adatokat, továbbá kiemeli az Unió munkaerőpiacán végbement fejlődés főbb jellemzőit.

4. SZAKASZ

Európai Koordinációs Iroda

18. cikk

A Bizottságon belül létrehozott Állásajánlatok és Állás pályázatok Közvetítésének Európai Koordinációs Irodájának (a továbbiakban: Európai Koordinációs Iroda) feladata a megüresedett munkahelyek betöltésének elősegítése uniós szinten. Az Európai Koordinációs Iroda különösen felelős ezen a területen valamennyi olyan technikai feladat ellátásáért, amelyek e rendelet értelmében a Bizottságra tartoznak, és főképpen a nemzeti foglalkoztatási szolgálatok támogatásáért.

Az Európai Koordinációs Iroda összegzi a 12. és 13. cikkben említett információkat és a 11. cikknek megfelelően készített tanulmányokból és kutatásokból származó adatokat abból a célból, hogy közvétegye az Unió munkaerőpiacán előrelátható fejlődésére vonatkozó főbb tényeket; az ilyen adatokat közli a tagállamok szakszolgálataival és a 21. cikkben említett tanácsadó bizottsággal, valamint a technikai bizottsággal.

19. cikk

(1) Az Európai Koordinációs Iroda felelős különösképpen:

a) a megüresedett munkahelyek uniós szintű betöltéséhez szükséges gyakorlati intézkedések koordinálásáért és a munkavállalók ebből eredő mozgásának elemzéséért;

b) a célok elérése érdekében közös cselekvési módszerek bevezetéséért igazgatási és technikai szinten, a technikai bizottsággal együttműködve;

c) ahol erre szükség van és a szakszolgálatokkal egyetértésben, a betölthető munkahelyek és az álláspályázatok összegyűjtéséért a munkaközvetítés elősegítése céljából.

(2) Az Európai Koordinációs Iroda átadja a szakszolgálatoknak a Bizottsághoz közvetlenül megküldött betölthető munkahelyek adatait és álláspályázatokat, és tájékoztatást kap az azokkal kapcsolatban tett intézkedésekről.

20. cikk

A Bizottság a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival egyetértésben és a technikai bizottság véleménye alapján, meghatározott feltételek és eljárások szerint a tagállamok tisztviselői részére látogatásokat és a szakemberek részére továbbképzéseket szervezhet.

III. FEJEZET

A TAGÁLLAMOK KÖZÖTTI SZOROS EGYÜTTMŰKÖDÉS BIZTOSÍTÁSÁRA A MUNKAVÁLLALÓK SZABAD MOZGÁSA ÉS FOGLALKOZTATÁSA TERÜLETÉN LÉTREHOZOTT BIZOTTSÁGOK

1. SZAKASZ

A tanácsadó bizottság

21. cikk

A tanácsadó bizottság felelős azért, hogy a munkavállalók szabad mozgására és foglalkoztatására vonatkozó ügyekben segítse a Bizottságot az Európai Unió működéséről szóló szerződés alkalmazásából és az annak alapján hozott intézkedésekből eredő kérdések kivizsgálásában.

22. cikk

A tanácsadó bizottság felel különösen:

- a) a nemzeti emberierőforrás-politika keretén belül a szabad mozgásra és foglalkoztatásra vonatkozó problémák vizsgálatáért a tagállamok foglalkoztatási politikájának koordinálása céljából, hozzájárulva ezzel a tagállamok gazdasági fejlődéséhez és a munkaerőpiac egyensúlyához;
- b) az e rendelet és az azt kiegészítő intézkedések végrehajtásának hatásairól szóló általános vizsgálatok elvégzéséért;
- c) az e rendelet módosítására tett indokolással ellátott javaslattal a Bizottság elé való terjesztéséért;
- d) a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére az általános vagy elvi kérdésekre vonatkozó indoklással ellátott

véleménynyilvánítás elkészítéséért, különösen a munkaerőpiac alakulására vonatkozó információcsere, a munkavállalók tagállamok közötti mozgása, a szakképzési útmutatást és a szakképzés fejlesztését célzó programok vagy intézkedések tekintetében, amelyek növelhetik a szabad mozgás és a foglalkoztatás esélyeit, valamint a munkavállalók és családtagjaik számára nyújtott segítség valamennyi formájára vonatkozóan, beleértve a szociális támogatás és a munkavállalók lakhatását.

23. cikk

(1) A tanácsadó bizottság tagállamonként hat tagból áll, akik közül kettő-kettő a kormányt, a szakszervezeteket és a munkáltatói szervezeteket képviseli.

(2) Az (1) bekezdésben említett kategóriák mindegyikében minden tagállam egy póttagot jelöl ki.

(3) A tagok és póttagok hivatali ideje két év. Megbízatásuk megújítható.

Hivatali idejük lejártával a tagok és a póttagok hivatalban maradnak addig, amíg megbízatásukat meg nem újítják, vagy az új tagokat ki nem nevezik.

24. cikk

A tanácsadó bizottság tagjait és póttagjait a Tanács nevezi ki, amely a szakszervezetek és a munkáltatók szövetségei képviselőinek választásakor arra törekszik, hogy a különböző gazdasági ágazatok képviselte arányos legyen.

A tagok és póttagok listáját a Tanács tájékoztatásul az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszi közzé.

25. cikk

A tanácsadó bizottság elnöki tisztét a Bizottság valamelyik tagja vagy helyettese látja el. Az elnök a szavazásban nem vesz részt. A bizottság évente legalább kétszer ülésezik. Az ülést az elnök hívja össze saját kezdeményezésére vagy a tagok legalább egyharmadának a kérésére.

A tanácsadó bizottság titkársági feladatainak ellátását a Bizottság biztosítja.

26. cikk

Az elnök a foglalkoztatás vagy a munkaerő-mozgás területén tapasztalattal rendelkező személyeket vagy testületek képviselőit felkérheti arra, hogy megfigyelőként vagy szakértőként részt vegyenek az üléseken. Az elnököt szakértők segíthetik.

27. cikk

(1) A tanácsadó bizottság csak a tagok legalább kétharmados jelenléte esetén szavazóképes.

(2) A vélemények tartalmazzák a meghozatalukra szolgáló okokat; az érvényesen leadott szavazatok abszolút többségével kerülnek elfogadásra; ha a kisebbség kívánja, akkor állásfoglalásukat a véleményhez mellékelni kell.

28. cikk

A tanácsadó bizottság az ügyrendjét eljárási szabályzatban rögzíti, amely a Bizottság véleménye alapján a Tanács jóváhagyását követően lép hatályba. A tanácsadó bizottság eljárási szabályzatára vonatkozó módosítás hatálybalépésére ugyanez az eljárás alkalmazandó.

2. SZAKASZ

A technikai bizottság

29. cikk

A technikai bizottság felelős azért, hogy segítse a Bizottságot minden olyan technikai feladat és intézkedés előkészítésében, előmozdításában és nyomon követésében, amelynek célja e rendelet és a kiegészítő intézkedések végrehajtása.

30. cikk

A technikai bizottság felel különösen:

- a) a tagállamok érintett hatóságai közötti együttműködés előmozdításáért és fejlesztéséért minden, a munkavállalók szabad mozgására és foglalkoztatására vonatkozó technikai kérdésben;
- b) az érintett hatóságok közös tevékenységének szervezését célzó eljárások kidolgozásáért;
- c) a Bizottság számára feltételezhetően hasznos információk és az e rendeletben szabályozott tanulmányok és kutatások célját szolgáló információk összegyűjtésének elősegítéséért, valamint az érintett közigazgatási testületek közötti információ- és tapasztalatcsere ösztönzéséért;
- d) a tagállamok munkaerőpiacának helyzetét értékelő szempontok technikai szintű harmonizálásának vizsgálatáért.

31. cikk

(1) A technikai bizottság a tagállamok kormányainak képviselőiből áll. A kormányok az őket a tanácsadó bizottságban képviselő tagok egyikét jelölik a technikai bizottság tagjává.

(2) A kormányok a tanácsadó bizottságban – tagként vagy póttagként – részt vevő egyéb képviselőik közül póttagot jelölnek ki.

32. cikk

A technikai bizottság elnöki tisztét a Bizottság egy tagja vagy annak képviselője látja el. Az elnök a szavazásban nem vesz részt. Az elnököt és a technikai bizottság tagjait szakértők segíthetik.

A tanácsadó bizottság titkársági feladatait a Bizottság látja el.

33. cikk

A technikai bizottság javaslatait és véleményeit a Bizottsághoz nyújtja be, és erről a tanácsadó bizottság tájékoztatást kap. Az ilyen javaslatokhoz és véleményekhez csatolni kell a technikai bizottság tagjai által kifejtett eltérő nézeteket, amennyiben a tagok ezt kívánják.

34. cikk

A technikai bizottság az ügyrendjét eljárási szabályzatban rögzíti, amely a Bizottság véleménye alapján a Tanács jóváhagyása után lép hatályba. A technikai bizottság eljárási szabályzatára vonatkozó módosítás hatálybalépésére ugyanez az eljárás alkalmazandó.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

35. cikk

A tanácsadó bizottság és a technikai bizottság 1968. november 8-án hatályban lévő eljárási szabályzatát továbbra is alkalmazni kell.

36. cikk

(1) Ez a rendelet nem érinti az Európai Atomenergia-közöséget létrehozó szerződés rendelkezéseit a nukleáris energiaipar területén a szakképzett munkavállalókról, sem az említett szerződés végrehajtására hozott intézkedéseket.

Mindazonáltal ez a rendelet alkalmazandó az első albekezdésben említett munkavállalói csoportra és családtagjaikra, amennyiben jogi helyzetüket a fent említett szerződés vagy intézkedések nem szabályozzák.

(2) Ez a rendelet nem érinti az Európai Unió működéséről szóló szerződés 48. cikke értelmében tett intézkedéseket.

(3) Ez a rendelet nem érinti a tagállamok azon kötelezettségeit, amelyek az 1968. november 8-án meglévő, intézményi kötelekeken alapuló különleges kapcsolatokról vagy jövőbeni megállapodásokról erednek, bizonyos nem európai országokkal vagy területekkel, vagy nem európai országokkal vagy területekkel 1968. november 8-án fennálló megállapodásokról, amelyek a köztük lévő intézményi kapcsolatokon alapulnak.

Az ilyen országokból vagy területekről érkező munkavállalók, akik e rendelkezésnek megfelelően foglalkoztatottként tevékenységet folytatnak ezeknek a tagállamoknak a területén, más tagállamok területén nem élhetnek az e rendeletből származó kedvezményekkel.

37. cikk

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a foglalkoztatásról szóló, közöttük létrejött megállapodások, egyezmények vagy rendelkezések szövegéről, azok aláírása és hatálybalépésének időpontja között.

38. cikk

A Bizottság elfogadja az e rendelet alkalmazása érdekében szükséges végrehajtási rendelkezéseket. Ebből a célból a tagállamok központi hatóságaival szorosan együttműködik.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. április 5-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

39. cikk

A tanácsadó bizottság és a technikai bizottság igazgatási kiadásai az Európai Unió általános költségvetésében a Bizottságra vonatkozó részben szerepelnek.

40. cikk

Ez a rendelet a tagállamokra és állampolgáira vonatkozik a 2. és 3. cikk sérelme nélkül.

41. cikk

Az 1612/68/EGK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

42. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő huszadik napon lép hatályba.

a Tanács részéről

az elnök

GYÓRI E.

I. MELLÉKLET

A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELET ÉS EGYMÁST KÖVETŐ MÓDOSÍTÁSAINAK JEGYZÉKE

A Tanács 1612/68/EGK rendelete
(HL L 257., 1968.10.19., 2. o.)

A Tanács 312/76/EGK rendelete
(HL L 39., 1976.2.14., 2. o.)

A Tanács 2434/92/EGK rendelete
(HL L 245., 1992.8.26., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve
(HL L 158., 2004.4.30., 77. o.)

Csak a 38. cikk (1)
bekezdése

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

1612/68/EGK rendelet	Ez a rendelet
I. rész	I. fejezet
I. cím	1. szakasz
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
3. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	3. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
3. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, első francia bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a) pont
3. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, második francia bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, b) pont
3. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	3. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (2) bekezdés
4. cikk	4. cikk
5. cikk	5. cikk
6. cikk	6. cikk
II. cím	2. szakasz
7. cikk	7. cikk
8. cikk, (1) bekezdés	8. cikk
9. cikk	9. cikk
III. cím	3. szakasz
12. cikk	10. cikk
II. rész	II. fejezet
I. cím	1. szakasz
13. cikk	11. cikk
14. cikk	12. cikk
II. cím	2. szakasz
15. cikk	13. cikk
16. cikk	14. cikk
17. cikk	15. cikk
18. cikk	16. cikk
III. cím	3. szakasz

1612/68/EGK rendelet	Ez a rendelet
19. cikk	17. cikk
IV. cím	4. szakasz
21. cikk	18. cikk
22. cikk	19. cikk
23. cikk	20. cikk
III. rész	III. fejezet
I. cím	1. szakasz
24. cikk	21. cikk
25. cikk	22. cikk
26. cikk	23. cikk
27. cikk	24. cikk
28. cikk	25. cikk
29. cikk	26. cikk
30. cikk	27. cikk
31. cikk	28. cikk
II. cím	2. szakasz
32. cikk	29. cikk
33. cikk	30. cikk
34. cikk	31. cikk
35. cikk	32. cikk
36. cikk	33. cikk
37. cikk	34. cikk
IV. rész	IV. fejezet
I. cím	—
38. cikk	—
39. cikk	35. cikk
40. cikk	—
41. cikk	—
II. cím	—
42. cikk, (1) bekezdés	36. cikk, (1) bekezdés

1612/68/EGK rendelet	Ez a rendelet
42. cikk, (2) bekezdés	36. cikk, (2) bekezdés
42. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, első és második francia bekezdés	36. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
42. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	36. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
43. cikk	37. cikk
44. cikk	38. cikk
45. cikk	—
46. cikk	39. cikk
47. cikk	40. cikk
—	41. cikk
48. cikk	42. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet